
ЉУБИНКА ПЕРИНАЦ СТАНКОВ
ОПРУГЕ
нове и изабране песме

ДБСР

www.dbsr.ro

LIUBINCA PERINAȚ STANCOV
ARCURI
poeme noi și alese

Савез Срба у Румунији
Посебна издања
Књижевност
Књига 74

Љубинка Перинац Станков
ОПРУТЕ нове и изабране песме

LIUBINCA PERINAȚ STANCOV
ARCURI poeme noi și alese

За издавача: **Огњан Крстић**
Директор Издавачке делатности: **Саша Јашин**
Рецензент: **Борко Илин**
Лектор: **Миљана Радан Ускату**
Издавачки саветник: **Славомир Гвозденовић**
Технички уредник: **Светлана Банду**
Корице: **Лазар Аћимов**
Ликовни рад: **Горан Кнежевић**

www.dbsr.ro

© ССР и аутор
ISBN 978-606-004-056-9

ЉУБИНКА
ПЕРИНАЦ
СТАНКОВ

LIUBINCA
PERINAȚ
STANCOV

ОПРУГЕ

нове и изабране
песме

ARCURI

poeme noi
și alese

Савез Срба у Румунији, 2022.
Uniunea Sârbilor din România, 2022

**Ова је књига штампана уз финансијску помоћ
Департамана за међуетничке односе Владе Румуније**

**Această carte este tipărită cu sprijinul Departamentului
pentru relații interetnice al Guvernului României**

ДБСР

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
PERINAC STANKOV, LJUBINKA**

**Opruge : nove i izabrane pesme = Arcuri : poeme noi
și alese / Liubinca Perinaț Stancov. - Timișoara : Uniu-
nea Sârbilor din România, 2022**

Conține bibliografie

ISBN 978-606-004-056-9

821.135.1

Саши

www.dbsr.ro

ДА ЗАГИПСАШ ОКРЊЕНЕ ДЕЛОВЕ СУНЦА

Да остариш.
Да упериш топове у онај срчани предео
што заплаче сваки пут кад остане сам са собом.
Да угасиш светло и отвориш прозор
баш у тренутку кад се ваздух згусне
преплашен као ноћна стража у време револуције.
Пилулу за спавање да прекинеш на пола.
Јер спасоносни брод не стаје сваког дана у исту
луку. То већ знаш.
Да заборавиш шта би то могао бити животни
смисао.
Да понесеш звездано јато као жељу и
опекотину на рукама због врелог кестења
и туђих руку.
Да загипсаш окрњене делове сунца
Да ти је све глатко под прстима.
Да иступиш из реда али не пореметиш слику.
Да ти на ум падне нешто од вајкада.
Да се осмехнеш.

SĂ TENCUIEȘTI PĂRȚILE CRĂPATE ALE SOARELUI

Să îmbătrânești.
Să întorci tunurile spre partea aceea de inimă
Care începe să plângă când rămâne singură.
Să stingi lumina și să deschizi geamul
chiar în momentul în care se încheagă aerul
Speriat ca o santinelă de noapte în timpul revoluției.
Pilula de dormit s-o împarți în două.
Corabia salvatoare nu oprește în orice port.
Asta o știi.
Să uiți ce ar putea fi sensul
 existențial.
Să-ți porți cârdul de stele ca pe o dorință și
cicatricea de la arsura castanelor din foc
scoase cu mâinile altuia.
Să tencuiești părțile crăpate ale soarelui
Să-ți rămână neted sub degete.
Să ieși din rând dar să nu strici poza.
Să-ți amintești de ceva tare de demult.
Să zâmbești.

МАЈКА КОЈА ВОЛИ САМО ЈЕДНО СВОЈЕ ДЕТЕ

На ђубришту нема веселих вести.
Ту јесен забада своје млечне зубе
и дуго жваће градске ране и закрпе
неспремне за зиму.
Људи огрубе, отрују се и сами постају смеће.
Ту једна жена суши рубље
и нервозно качи штипаљке јер
зна да ће једног дана
осванути наслов у новинама.
И да ће прочитати своје име
написано великим масним словима.
Испод ће, мало мањим словима, писати:
*Нема срца ни колико зрно љиринча
мајка која воли само једно своје дете.*

MAMA CARE-ȘI IUBEȘTE UN SINGUR COPIL

La groapa de gunoi știrile nu sunt vesele.
Aici își înfige toamna dinții de lapte
mestecând îndelung cârpele și rănila orașului
nepregătit pentru iarnă.
Oamenii se înăspresc, se otrăvesc, devin gunoaie.
O femeie întinde rufe
agațând plină de nervi clamele și
știe că într-o zi
în ziar va apărea un titlu.
Își va citi numele scris
cu caractere mari și groase.
Dedesubt, cu caractere ceva mai mici, va scrie:
*N-are inimă nici cât un bob de orez
mama care își iubește un singur copil.*

РЕЧ

На обали према којој сви веслају
крugови су искривљени
док је крв још била топла.
Причају они који су до обале довеслали
да ту живи племе без језика.
Старице им прво зашију слог за загребане коже
и тек онда пусте да се изговори реч. Тешка,
необична.

Због ње су небројани главе зарили у песак.
Да не виде, да не чују, да не осете.

Померане су границе, премештани градови,
по црквама су падали палилеји, гасила су се
огњишта,
прокрвариле су ране на људима...

- Ја сам – кажем оном што весла ка обали према
којој сви веслају. Дошла сам да чујем ту реч.

- Ја сам, понављам док чамац удара обалу, а копно
се час види, час не види.

На обали никог нема.

Само једна празна кућа са закуцаним даскама
на вратима

и у њој моје срце упаљено
као лампа.

CUVÂNTUL

Pe malul spre care toți vâslesc
Cercurile au fost strâmbate
cât era cald sângele proaspăt.
Povestesc cei care au vâslit până la mal
că aici trăiește un trib fără limbă,
cu bătrâne iscusite care coseau silaba
pe pielea smulsă cu unghiile
și abia apoi lăsau să se rostească cuvântul.
Greu, neobișnuit.

S-au convins de asta nenumărați
ce și-au băgat singuri capul în nisip.
Să nu vadă, să nu audă, să nu simtă.

S-au mutat frontiere, orașe,
au căzut lustrele în biserici, s-au stins vetrele,
au sângerat rănilor oamenilor...

- Sunt eu, îi spun celui ce vâslește spre malul spre care
toți vâslesc. Am venit să aud cuvântul.

- Eu sunt, repet, în timp ce barca de sub picioare
se lovește de mal. Pământul apare când văzut când
nevăzut.

Pe mal nu e nimeni.

Doar o casă cu ușile bătute în scânduri
și în ea inima mea aprinsă
ca o lampă.

ПЛАКАТ

Између оног што јесте
и оног што није
само ветар дува и
витла згужвани плакат
луткарског позоришта
што је недавно рекламирало представу
Младост без старости
и живот без смрти.
Отварам папирни смотуљак
и исправљам га ноктом
као некада станиол бомбоне.
Ово је крваво црвена јесен.
На плакату са бескрајним острвом је рупа,
Са којег је неко изрезао сунце.

AFIȘUL

Între ce e și
ce nu e
își face loc vântul
izbind de colo-n colo
un afiș mototolit al
teatrului de păpuși
ce anunțase nu demult
Tineretea fără bătrânețe
și viața fără de moarte.
Desfac cu grijă ghemul de hârtie
îl îndrept cu unghia așa cum făceam
în copilărie cu staniolul saloanelor.
E o toamnă roșie, sângerie.
Afișul are o gaură,
cineva îi decupase
soarele.

СЕКУНДА

ДБСР

На крају крајева не знамо
откуд тој неугледној секунди
моћ да преполови апсолутно банални дан.
Трамвај застао у станици крцат
људима који више не чекају на спасење,
семафор, пешачки прелаз, светлост
и осећај крви која ти се пење у главу.
Као кад неко пукне прстима
и у нама се одједном све прочисти,
као пред Божић.

O SECUNDĂ

La urma urmei nu știm de unde vine
și cum de e în stare
prăpădită aia de secundă
să rupă în două o zi absolut banală.
Un tramvai oprind în stație încărcat cu
oameni care nu mai așteaptă să fie salvați.
Un semafor, o trecere de pietoni, o lumină
și sângele urcându-ți spre tample.
De parcă plesnește cineva din degete și
în noi se face curat, ca de Crăciun.

ЕРГЕЛА ЛИПИЦАНЕРА

ДБСР

Пас ми је побегао и залајао.
Уследео је затим савршени покрет који чини
цвет кестена
док пада на траву.
Било је то само срце.
Под мојим старим телом
негде веома дубоко
рзала је ергела Липицанера.

HERGHELIA DE LIPÎȚANI

ДБСР

Mi-a fugit câinele și a lătrat.
Apoi a urmat mișcarea aceea perfectă
a florii de castan în timp ce cade pe iarbă.
Era doar inima.
Sub trupul meu vechi hidos,
undeva foarte adânc,
necheza o herghelie de lipițani.

ПУТ ХАЛЕЈЕВЕ КОМЕТЕ

Трагач среће се уморио и заспао
изгледа, док је у новинама читао о древним
вештинама самоодбране.
Вече је и на симсу
врабац кљуца парчиће хлеба натопљеног млеком
из мачије чиније.
Тишина.
Бог је на небу,
А светлост уме да буде деликатна тема.
Боље да је овде не помињемо.
Ионако има важнијих ствари.
На столу, на дну шоље чаја који испарава
Мрав у себи оцртава
путању Халејеве комете.
Вече је већ и скоро ће ноћ.

DRUMUL COMETEI HALLEY

Căutătorul de fericire a obosit.
Adormise cu ziarul rămas
pe piept din care citise,
pare se, un text despre vechile
tehnici de autoapărare.
E aproape seară și pe pervazul de la geam
a aterizat o vrabie să ciugulească din pâinea înmuiată-n
lapte a pisicilor.
E liniște.
Dumnezeu e în cer,
iar lumina e o temă delicată.
Mai bine n-o pomenim aici.
Sunt lucruri mai importante, oricum.
Pe masă, sub aburul căinii de ceai
o furnică repetă pentru a nu știu câta oară,
în gând, drumul cometei Halley.
E seară deja și acuși va veni și noaptea.

ПРИЧА

Нарочито би пред зиму
старица почињала причу
о светлости
кад црвеној
кад жутој
кад зеленој
која може у правцу срца да истопи удубљење
па тамо зину аждајина уста
што их човечја рука
још није укротила.
Тако је једноставно
(душа никад није празна
никад није ни пуна)
Чекале смо да сване.
Снег је почео да пада.

POVESTE

Mai ales iarna își începea
bătrâna povestea despre
lumina
când roșie
când galbenă
când verde
care poate topi un căuș în dreptul inimii
până se cascadează acolo
o gură de balaur
neîmblânzit
vreodată de om.
E atât de simplu
(sufletul nu e niciodată gol niciodată plin)
Am stat cu ea și am așteptat
să se facă lumină.
Apoi zăpada a început să ningă.

О КАВЕЗУ НИШТА НОВО

Смисао ствари
лако превари
као ваздушни мехур
као звуци на федерима
као укрштена ивица
комплементарних слабости
и ужасно осетљиво
живо пећинско месо.
Рекох ти већ
о кавезу ништа ново.
Апсолутно ништа.
Навикли смо да га носимо поткожно.

NIMIC NOU DESPRE CUȘCĂ

Sensul lucrurilor
e înșelător
ca o bulă de aer
ca niște sunete pe arcuri
ca o margine încrucișată
de debilități complementare
și o teribil de sensibilă
carne de peșteră.
Cum îți spuneam
nimic nou despre cușcă.
Absolut nimic.
Ne-am obișnuit deja s-o purtăm sub piele.

ГОЛУБИЈЕ ПАПЕРЈЕ

На централном тргу
први поставља питања,
пред њим у дотрајалом оделу,
са ордењем на реверу, стоји други.
Јесте ли ратовали? – упита први.
Јесам – одговара други.
Јесте ли убијали? – опет ће први.
Морао сам – слегне раменима други.
Бојали сте се? – настави први.
Јесам – признаје други.
Чега? – додаде први.
Патње – закључи други.
А смрти? - наставља први.
Смрт није страшна, патња је ђавоља –
уздахне други.
Припекло сунце,
крвави сноп прашине пресеца трен.
Свет је опет скамењен
и пепео у зраку ољуштен
као голубије паперје
које се лагано спушта на земљу.

PUFUL DE PORUMBEL

În piața centrală
primul pune întrebări.
În fața lui într-un costum ponosit
cu medaliile purtate pe rever
e un altul.
Ați fost la război? – întreabă primul.
Am fost – răspunde al doilea.
Ați ucis? – revine primul.
Am fost nevoit - ridică din umeri al doilea.
V-a fost frică? – continuă primul.
Mi-a fost – recunoaște al doilea.
De ce? – insistă primul.
De suferință – răspunde al doilea.
De moarte nu v-a fost? – reia primul.
Moartea nu e nimic, suferința e a dracului – oftează
al doilea.
Arde soarele,
un snop de praf sângieru traversează piața
Și lumea se face piatră
iar cenușa scorjită în rază
ca puful de porumbel
se lasă încet să cadă spre pământ.

КУКУТИН ХЛЕБ

Док још и није почео
Трећи светски рат
све се већ било завршило.
Људи су уништили зло,
проболи га ножем,
спалили га и
покопали дубоко
у хладну и мрачну земљу,
да више никада кукута не никне.
Хронике кажу да су је војници
још из времена првих стрела
сушили у џепу.
И да им је,
кад су били гладни мирисала
на хлеб.
Сам по себи
тај мирис не постоји,
али људима уђе привид у главу,
као црв
па цвет бридни опет никне,
опет га неки џеп осуши
под прстима ситно издроби,
па га самеље,
као брашно за хлеб.

PÂINEA DE CUCUTĂ

Până să înceapă
al Treilea Război Mondial
totul era deja terminat.
Oamenii au distrus sursa răului,
au străpuns-o cu cuțitul,
i-au dat foc
și apoi au îngropat-o
adânc în pământ,
să nu mai răsară cucuta niciodată.
Cronicile spun că
o uscau soldații în buzunar
încă de pe vremea primelor săgeți.
Și că o mâncau
în loc de pâine
când le era foame.
Mirosul aburind
nu exista de fapt,
dar iluzia își făcea de cap,
ca un vierme
iar cucuta răsărea iar și
iar se găseau buzunare
s-o usuce,
degete s-o macine în burice
ca pe o făină albă de pâine.

ДРВО

Био је добар човек.
Откуд знаш?
Знам.
Видиш ли ову кућу?
Видим.
Видиш оно дрво на кући?
Видим коров. До прозора.
Својим рукама је укрштао блато и сламу.
На електричним тачкама семе је кружило.
Био је добар човек.
Постао је дрво.

COPACUL

A fost un om bun.

De unde știi?

Știu.

Vezi tu casa asta?

Văd.

Vezi copacul de pe casă?

Văd. Buruiana-i până la geam.

Cu palmele a amestecat noroiul și paiele.

Cu propriile mâini a ridicat-o.

În punctele electrice a rotit sămânța.

A fost om bun.

A devenit copac.

ОПРУГЕ

Опиру се притиску, одолевају,
као старе опруге кад их затегнеш
све док не попуца по њима историја.
Помислиш како више не служе ничему,
како се вагони натоварени бившим људима
под њима неће зањихати.
Однекуд ти се учини да их добро знаш.
Стоје ту као што обично пред тобом стану обмане.
Негде у неком другом животу били су млади
пунили обрасце напетостима,
осећањима, љубавима,
и плен и терет бацали преко рамена.
Препознајеш их,
Кажеш, ето их - ћуте свој живот
с мишоловком у грудима.

ARCURI

Rezistă presiunii, își mențin aceeași formă,
cea a arcurilor vechi pe care crapă istoria.

Te gândești că nu mai folosesc la nimic,
și că vagoanele încărcate cu foștii oameni
nu vor mai fi urnite.

De undeva îți par cunoscuți.

Apar în fața ta așa cum de obicei apar nălucile.

Cândva într-o altă viață au fost tineri
au completat formulare cu tensiuni,
sentimente, iubiri,

cu prada și greul purtate în cârcă.

Îi recunoști,

Spui iată-i – își tac viața

cu capcana de șoareci în piept.

ПЕВАЛИ СУ НЕКИ ЉУДИ

Певали су неки људи
проширених вена због свакаког викања
и дрско додиривали жилице на капима
спремајући своја тела за следећу
тријумфалну капију
кроз коју ће проћи грицкајући свој понос.
И славуји су већ досадно брујали
И бисер се грана сиротињи указала.
И златна је прашина пала
преко привилегованих.
Сасвим неочекивано.

UNII CÂNTAU

Unii cântau
cu venele lărgite de atâta urlat
și atingeau cu neobrăzare vinișoarele de pe picături
pregătindu-și corpurile
pentru următorul
arc de triumf
prin care vor trece ronțăindu-și mândria.
Și mierlele zumzăiau plictisitor.
Și ramura perlată se arăta săracilor.
Și praful de aur cădea
peste privilegiați.
Cu totul neașteptat.

БЉЕСАК

Баш ту
где је неважна кап у мору
где бунцају смлачени људи
и клече збуњени коњи
где пчела липин цвет
у медне оквире слаже
где тишина зараста потоку на трзај
где жамор проструји
сунчевим луком и заћути
где је зелена трава
полегнута тежином сумње
у поштени суд
Баш ту мораш препознати место
где је бљесак
само црвена флека
као згажен дуд.

STRĂFULGERARE

Chiar aici
unde e picătura asta infimă de mare
unde delirează oamenii călduți
și îngenunchează caii confuzi
unde albina
își așează floarea de tei în ramă
unde liniștea vindecă râul
cu o smucire
unde susurul trece
prin arcul soarelui.
Unde iarba verde se lasă călcată
de greutatea împărțelii drepte.
Chiar aici vei recunoaște locul
unde străfulgerarea
e doar o pată roșie
ca o agudă pe care ai călcat.

ЈОШ МЕ БОГ ЗАБОРАВИО НИЈЕ

Мерим се, пиљим се,
Сецкам се, крпим се.
Само још ова ноћ да прође.
Устајем из постеље,
пипам по зиду,
тражим светло.
Сваки одсјај муње –
хиљаду карика што везују светлост.
Свако назирање –
бучно парање неба.
Прилази ми пас.
Још ме Бог заборавио није.
Клизим прстима по његовом крзну
дробим грубијанство света.
Лагано спуштам покорицу
свих нових сенки
као новчић у кутију за милостињу.
Некад је тако лако да затегнеш
сигурносну мрежу,
да увежеш у чвор
оно што је од тебе преостало.

DUMNEZEU NU M-A UITAT ÎNCĂ

Mă măsoar, mă șlefuiesc,
mă tai, mă cârpesc.
De-ar trece odată și noaptea.
Mă ridic din pat,
pipăi pereții,
caut să aprind lumina.
Fiecare reflexie a fulgerului –
o mie de zale luminoase în cer.
Fiecare întrezărire –
o fantă gălăgioasă.
Se apropie de mine câinele.
Dumnezeu nu m-a uitat încă.
Zdrobesc grosolănia lumii
trecându-mi degetele prin blana lui.
Încet las să cadă pojghița
umbrelor noi
ca pe un bănuț în cutia milei.
Uneori e așa de simplu
să întinzi plasa de siguranță,
și să-ți faci nod
cu ce a mai rămas din tine.

СТАРА ТАПИСЕРИЈА (Или прича за једног дечака)

Земља ми је до вилице
И ја која од те земље јесам
не могу да се сетим године када
се то моје привикавање скаменило.
Ваљда одмах после оне године када
сам под ногама осетила заборављени плен
аорту срчану
стврднуту као зарез
на ластару
кестена са старе таписерије.
Подижем главу гледам.
Отварам уста.
Нада мноме небо воду размаче.
Глас је мој само застао.
Ничем.

TAPISERIE VECHE **(Poveste pentru un băiat)**

Pământul îmi ajunge până la maxilar
Și eu care sunt parte din acel pământ
nu pot să-mi amintesc anul în care
mi-a împietrit obișnuința asta a mea.
Probabil imediat după anul în care
am simțit, pradă uitată sub picioare,
aorta inimii
calcificată ca o virgulă
pe un lăstar de castan
dintr-o o tapiserie veche.
Îmi ridic capul, privesc.
Deschid gura.
Deasupra cerul desface apa.
Mi-a stat vocea în gât.
Încolțesc.

У КАЗАНУ ЗА СТАРИНСКИ САПУН

ДБСР

Јутрос сам
у веш машину стрпала мозак,
срце
и пола понедељка.
Подне је уздахнуло на телевизији.
Што мање мозга то бољи дан -
каже клише.
Послеподне сви смо
поседали на кауч.
Вече
ће нас скувати
густо
у казану
за старински сапун.

www.dbcsr.ro

ÎN CAZANUL PENTRU SĂPUN DE CASĂ

Azi dimineață
am băgat la mașina de spălat creierul,
inima
și o jumătate de zi de luni.
Prânzul a oftat la televizor.
Cât mai puțin creier
face ziua să fie bună -
așa spune clișeul.
După amiază
ne-am așezat toți pe canapea.
Seara
ne va fierbe gros
în cazanul de
săpun de casă.

ЖИВОТ ТРЕПЕРИ У БУДУЋНОСТИ

Носим у себи неодговорено питање.
Шта ли је мог деду
толико уплашило
да је после година и година
откључаних капија
одједном све непристојно
почео да закључава?
И што ми данас клизне
кап зноја низ врат
док лажем цару за оно цареве
па сневам
с оне стране беса свој нетакнути дом.
Војници парадно пролазе.
По живцима ми маршира
Батаљон.
Живот трепери у будућности.
Страх се забада,
као кад ексере куцкаш под нокте.
Сама сам себи кључ
између две мете.
Затвори капију,
зат-ва-рај!

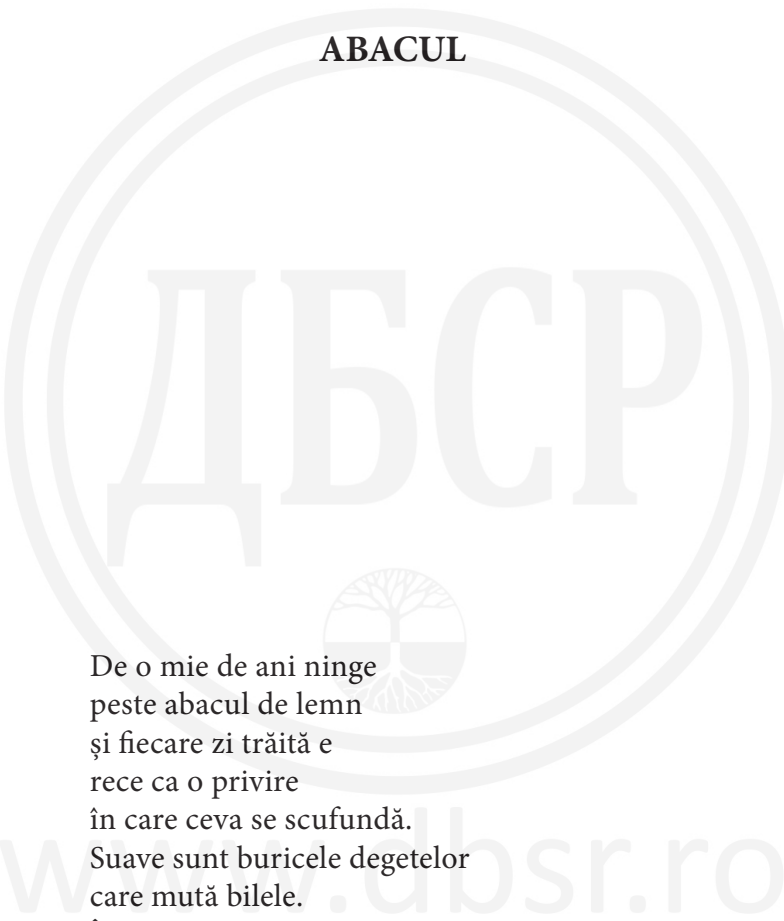
VIATA FREAMATA ÎN VIITOR

Port în mine o întrebare
la care nu mi s-a răspuns.
Oare ce l-a speriat în așa hal
pe bunicul meu
de a început după ani și ani
de ținut poarta neîncuiată
s-o încuie cu nerușinare?
Și de ce mi se prelinge acum
picătura de transpirație
de-a lungul gâtului
În timp ce mint
cezarul cu ce e al cezarului
și-mi visez
pe partea cealaltă de furie
casa neatinsă.
Soldații trec, defilează,
pe nervii mei mășăluiește
un batalion.
Viața freamătă în viitor
Frica se bate mărunț
cum bați cuiele sub unghii.
Sunt propria mea cheie
între două ținte.
Închide poarta,
în-chi-de-o!

РАЧУНАЉКА

Већ хиљаду година пада снег
Преко дрвене рачунаљке
И сваки је проживљени дан
хладан као очи
у којима нешто тоне.
Нежне су јагодице које
померају куглице.
Још мало и бићемо слободни.
Рачун је увек
по мери наших прстију
отворена прича.

ABACUL

De o mie de ani ninge
peste abacul de lemn
și fiecare zi trăită e
rece ca o privire
în care ceva se scufundă.
Suave sunt buricele degetelor
care mută bilele.
Încă puțin și vom fi liberi.
Calculul e întotdeauna
după măsura degetelor noastre
o poveste deschisă.

ИЗНУТРА СУРВАНИ САТ

То је тај сат
када од себе не можеш побећи,
па ти мисли шетају
од рођендана до спровода,
од саграђеног до отетог,
од мирних вечери удвоје
до великих свађа и још већих речи,
од малих модрица на надлактици
до великих ожиљака на души,
од речи „волим те“
до речи „одлази“,
од свега што не може под исти образац
до апсолутне незаинтересованости,
од тога како је требало ово
или како ће требати оно,
од јачине болова у грудима
до оног пецкања у пределу срца,
од памети
која никад није при речима

кад треба
до онога шта би
и како требало рећи
да ти је сад, али није,
од слика из младости
и оних који су ти
некад загорчавали живот
до спознаје да би исти они
сад ладно могли да прођу
као лањски снег,
јер та лака бол коју осећаш је само
изнутра сурвани сат.
И одједном знаш - прошло је све.

www.dbsr.ro

ORA PRĂBUȘITĂ PE DINĂUNTRU

Este acea oră
când nu poți scăpa de tine,
Și-ți rătăcesc gândurile
de la ziua de naștere
la înmormântare
de la ceea ce s-a construit
până la ce ți s-a furat,
de la serile liniștite împreună
până la certurile cele mari
și cuvintele cele grele,
de la vânătaia mică de pe braț
până la cicatricea cea mare de pe suflet,
de la cuvintele „te iubesc”
până la cuvântul „pleacă”
de la tot ceea ce
nu încapă în formular
până la „nu mă interesează”,
de la cum „a fost nevoie de asta”
la „va fi nevoie de cealaltă”,
de la durerea intensă din piept

la aritmia inimii,
de la replicile deștepte
ce tocmai n-aveau cuvintele la ele,
de la ce ar trebui să spui,
dacă ți-ar apărea acum în față,
dar nu apare,
de la imaginile din tinerețe
și cei care ți-au făcut odată
viața mizerabilă
până la certitudinea că
toți ăștia
te-ar putea interesa acum așa cum
te interesează zăpezile de altă dată,
pentru că durerea ce o simți este doar
acea oră prăbușită pe dinăuntru.
Și dintr-o dată știi - totul s-a terminat.

www.dbsr.ro

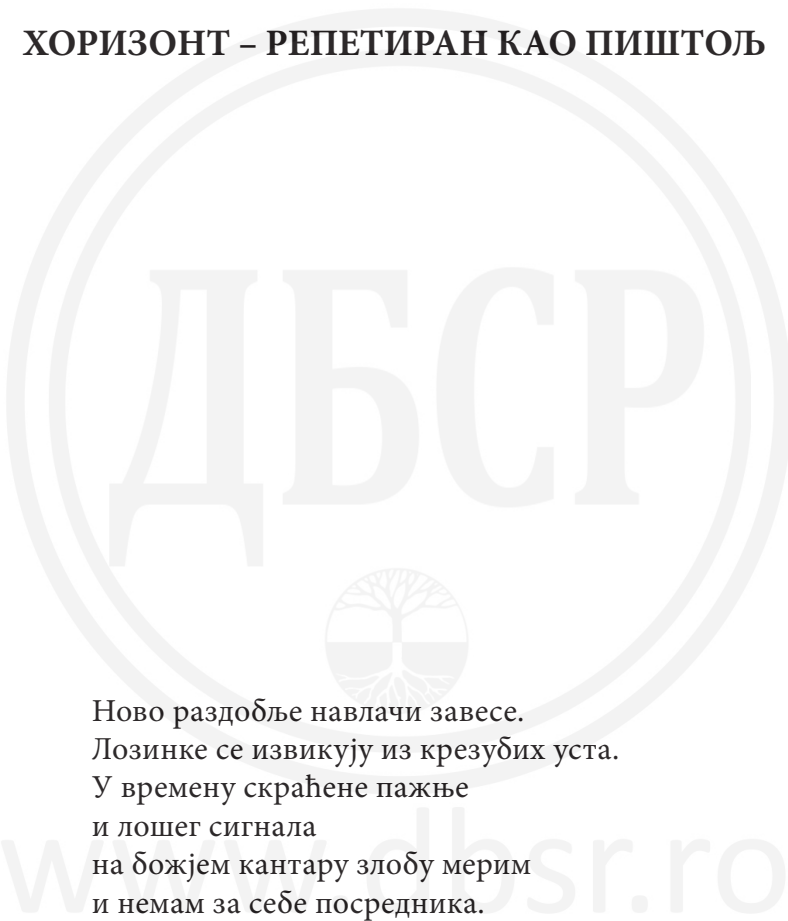
ЗВЕРЧИЦА

Као бабушка кад се отвори
звер у себи носи још једну
и још једну зверчицу
и кад помислиш - нема више
ишчили мањи од маковог зрна
ваздушни мехур
у ком стоји твоја сенка
и у њој једна друга
и још једна
и још једна.

FIARA MICĂ

Ca o păpușă babushka când se deschide
fiara are în interior o altă fiară mai mică
și apoi încă una și tot așa
până nu se ivește
cât boaba de mac
bula de aer în care îți păstrezi umbra
și în ea e altă umbră și
încă una
și încă una.

ХОРИЗОНТ – РЕПЕТИРАН КАО ПИШТОЉ

Ново раздобље навлачи завесе.
Лозинке се извикују из крезубих уста.
У времену скраћене пажње
и лошег сигнала
на бојјем кантару злобу мерим
и немам за себе посредника.
Ја све примам лично.
Бол је само део немоћи,
хоризонт,
репетиран као пиштољ.

ORIZONTUL - UN PISTOL ARMAT

Epoca nouă trage cortina.
Lozincile sunt rostite de cei fără dinți.
În vremea atenției scurte
Și a semnalului slab
n-am pentru mine nicun intermediar.
Eu toate le încasez personal.
Durerea e doar parte a neputinței
și orizontul,
un pistol armat.

СМАК СВЕТА

Људи брзо навикну
да срце треба сакрити
као највећу своју ману,
опашу се копривом и трњем
па се ућуте у пепелу и праху.
Сви зубати и изгребани
зноје се, зевају, црвене, шкргућу
пребрајају изгубљено, пропуштено,
изневерено, проневерено.
И онда
као у свим бајкама
одједном све стане
и смак света
мало задрхти
као дотрајала ратна застава.

APOCALIPSA

Oamenii se obișnuiesc repede
să-și ascundă inima
ca pe o meteahnă
se încing cu urzici și spini
și tac mâlc în cenușă și praf.
Toți dințoșii și zgâriații
transpiră, cască, roșesc, scrâșnesc,
își numără ce au pierdut, ce au ratat,
ce au trădat, ce au furat.
Și atunci
așa cum se întâmplă
de obicei în basme
totul se oprește deodată
și apocalipsa
tremură un pic
ca un steag deșirat de război.

СПАСЕЊЕ

Било је у нашим рукама.
Спасење смо носили
на јастучићима с врхова прстију
обасипали га непотребним жељама
и обећавали да ћемо га уврстити у уџбеник
анатомије
да ћемо му свакодневно веровати на реч.

С времена на време
носили смо га у грудима отворено.
Знали смо да има довољно места
да у њему и срце стане.

MÂNTUIREA

O aveam.
Țineam mântuirea
în buricele degetelor
o copleșeam cu dorințe inutile
îi promiteam c-o voi trece în manualele de anatomie
s-o credem zi de zi
pe cuvânt.

Din când în când
o purtam în sân desfăcută.
Știam că e loc destul
să-ncapă în ea și inima.

НА ИЗМАКУ ЛЕТА

Опада лишће и долазе магле
Као у напрашеним вестерн рекламама.
Аутобус је стао са три путника
код места обрачуна се није десило ништа
прхнула је птица
бљеснули су фарови у блату
као глечери.
У нијанси жуте ове јесени
има доброте
и детињег страха
који обузима радника градске чистоће
док стоји у реду за још један измак лета.

SFÂRȘIT DE VARĂ

Pică frunzele și cade ceața
Ca-n reclamele prăfuite ale romanelor western.
S-a opit autobuzul cu trei călători,
la locul duelului nu s-a întâmplat nimic,
a zburat o pasăre,
s-au ivit farurile din noroi
ca niște ghețare.
În nuanța culorii galbene
e o bunătate în toamna aceasta
și o frică copilărească
precum cea a muncitorului de la salubritate
în timp ce stă la coadă
pentru încă un sfârșit de vară.

ДУЊА ПОД СУНЦЕМ

Од тада у себи носим крај.
Носим га као трунку у џепу
дуго дробљену под прстима
као да желиш да постане глатка она сенка
због које губиш појам о смислу и времену.

Међу псовкама - сигурним полазним тачкама
знаци су неопростиво јасни.
Знали смо да смо се због тога родили
па нам се одузимао дах
када је нешто неописиво
засијало у нама
као дуња под сунцем.

GUTUIE SUB SOARE

De atunci port în mine sfârșitul.
Îl port de parcă ar fi o firimitură în buzunar
frământată îndelung sub degete
ca și cum ai netezi umbra
sub care poți pierde noțiunea timpului și a rostului.
Printre înjurături – puncte sigure de pornire
semnele sunt neiertător de clare.
Știam că pentru asta ne-am născut
de ni se oprea respirația
când ceva nedefinit
începea să strălucească în noi
ca o gutuie sub soare.

МАЛА СЕНКА

Већ подуже
ту стоји велики
одвратни круг.
Кажеш да га морам
прескочити
да наопако бројим
стих по стих
све док не покренем
оне поткожне распопућене јабуке.
Ти обуздаваш
громогласни смех
док се ја наравно спотичем
о малу сенку
скупљену
под тек завиданом
покорицом
са колена.

UMBRA MICĂ

E chiar în fața mea
cercul ăsta oribil.
Îmi spui că trebuie să-l sar
să număr invers
vers cu vers
până reușesc să
urnesc
jumătățile de măr
crescute pe sub piele.
Tu te abții să nu râzi
în timp ce desigur
eu mă împiedic
de umbra mică
adunată
sub crusta
abia prinsă
pe genunchi.

ОЧЕВА РУКА

У детињству ми је успевало да возим бицикл
једно време без руку
и знала сам да је тамо очева рука.
Једном сам научила да пливам
сигурна да је и тамо очева рука.
Касније сам заспала на црти
и пробудила сам се потпуно иструлог меса
са поређаним ситнишем костију на асфалу.
Тако сам сазнала
да те очева рука може подићи из себе
лако као из речи.

MÂNA TATĂLUI

În copilărie îmi ieșea să conduc bicicleta
fără mâini o bucată de timp
și știam că e mâna tatălui acolo.
Altădată am învățat să înot
cu certitudinea că e mâna tatălui acolo.
Mai târziu am adormit pe o limită
Și m-am trezit cu carnea mea putrezind
și tot mărunțișul oaselor înșirat pe asfalt.
Așa am aflat că mâna tatălui
te poate ridica oricând din tine însuși
ușor ca din cuvânt.

ИЗА ЗИДА

Не говорим и не дишем.
Тако лакше подносим
оловне хирове мозга спремног
сваког часа да уједа.
Не умире се тек тако
викнуо си с оне стране
док су се стреле забадале
у месо усмрђене ране
као да голуб труне
негде тамо
иза зида.

ÎN SPATELE ZIDULUI

Nu vorbesc și nu respir.
Așa suport mai ușor
capriciile de plumb ale creierului
în stare să muște la orice oră.
Nu se moare așa de florile mărului
mi-ai strigat de pe partea cealaltă
în timp ce săgețile se înfingeau
în carnea răni infectate
de parcă un porumbel putrezea
acolo undeva
în spatele zidului.

РУЖА МЕСОЖДЕРКА

Бедрине нису вечне кажем себи
и не могу стати у неколико речи.
Видим између два покрета руком
тај лагани трептај огледала
док навикава на моје лице
и кратки бег
у детињство.
Сећања као акварели
имају несигурне оквири
и заносне боје.
И опет ме
живот узима на нишан
ах, ружо моја месождерко
љубљена
одавно, одавно.

TRANDAFIRUL CARNIVOR

Seninătatea nu e veșnică îmi spun
și nu poate să încapă în câteva cuvinte.
Văd între două mișcări ale mâinii
pâlpâitul acela ușor al oglinzii
în timp ce se obișnuiește cu fața mea
și fuga scurtă
spre copilărie.
Amintirile ca acuarelele
au chenare incerte
și culori răpitoare.
Și din nou
viața mă ia la țintă
Ah, trandafirul meu carnivor
iubit
de mult, de mult.

ЛЕДАРЕ

И секири која није запала у мед
него је годинама плутала на површини
давећи се као мува у млеку
успели су људи да нађу употребу
у даноноћним ледарама,
али о употреби
ненајављене туге
нико не зна ништа.
Апсолутно ништа.

GHEȚĂRII

Și toporului care n-a căzut în miere
ci a plutit ani de zile la suprafață
ca musca în lapte
au reușit oamenii să-i dea întrebuințare
în ghețăriile cu program de zi
și de noapte,
dar despre folosirea
tristeții care apare pe neaunțate
nimeni nu știe nimic.
Absolut nimic.

ЗРНО СОЛИ

Оних 56 црних мисли
привезаних псећом узицом
за мој унутрашњи зид
и једину коцку
бачену према Северу
меса и костију
задржах за себе.

Људи се морају неговати
као башта
зелене салате.

Зато бројим полако

56 уме да буде често 57

58 некада,

док се не помере сенке стаклене куће
и док мраз не набора ожиљке,

док ветар својим канџама не притисне
на болно место
зрно соли.

UN GRAM DE SARE

Cele 56 de gânduri negre
legate în lesă
de peretele meu interior
unicul zar aruncat
spre miazănoaptea
cărnii și a oaselor
toate le țineam aproape.
Oamenii se îngrijesc
ca o grădină
cu salată verde.

De asta număr încet
56 se transformă ușor în 57
în 58 chiar
până mișcă umbrele casei de sticlă
până gerul lasă riduri în cicatrici
iar gheara vântului apăsă
pe locul dureros
un gram de sare.

ЗАПАЉЕНИ КРОВОВИ ГРАДА

ДБСР

Лекари ће промрмљати нешто о томе
како се не сме
у срце сипати тешка реч.
И доћи ће госпођице у белим мантилима
и објасниће ми
како су ми под микроскопом онај последњи
атом издвојили из моје крви
како су ми душу на ветру данима ко усољену
рибу сушили.
Онда ће 'ладно рећи да су ме излечили
да од сада никада више
запаљене кровове града нећу препознати
нити твој глас запаљени.

ACOPERIȘURILE ORAȘULUI ÎN FLĂCĂRI

Medicii vor bolborosi din nou ceva
despre interzicerea turnării
cuvântului greu în inimă.
Vor veni domnișoarele în halate albe
și-mi vor explica
cum mi-au separat din sânge sub microscop
acel ultim atom
cum mi-au uscat sufletul în vânt zile întregi
ca pe un pește sărat.
Vor spune cu detașare că m-au vindecat
și că nu voi recunoaște niciodată de acum încolo
acoperișurile orașului în flăcări
nici vocea ta aprinsă.

КАО У ГЛУПОМ СНУ

У ово се подне
гасе светла под кожом
и отварају прозори
да се и станари надишу свеже туге.
Ударају се кашикама тањира
Уноси се врела чорба
у очајничком напору да нечим испунимо
празнину
ове струнуте недеље
као мала смрт
уловљена у глумом сну.

CA ÎNTR-UN VIS PROST

În miezul ăsta de zi
se sting luminile sub piele
și se deschid ferestrele
să respire și locatarii tristeți proaspete.
Se lovesc cu lingura farfuriile
se soarbe ciorba firbinte
doar doar om umple cumva golul
acestei duminici dezvățate
ca o moarte mărunță
vânată într-un vis prost.

КАРДИОГРАМА

ДБСР

www.dbsr.ro

Мерене на небу
Две линије изводе
Салто мортале.
Кардиограма.
Са пуно дима.

CARDIOGRAMA

ДБСР

www.dbsr.ro

Măsurate în cer
două linii în
saltul mortal.
Cardiogramă.
Cu mult fum.

ОКВИР

ДБСР

Седамдесет ми
страхова недостају
до мира
зазиданог у сенку
што као упала штикла
на врелом асфалту
поприма тачан улубљени оквир
вечери када је смрт била добре воље
и чак нам се насмешила на трен.

CHENAR

Vreo șaptezeci
de frici îmi lipsesc
până la pacea
de sub umbră
care asemeni unui toc de pantof
adâncit
pe asfaltul fierbinte
capătă forma precisă
a serii în care moartea era bine dispusă
și chiar ne-a zâmbit un pic.

МАКАЗЕ

ДБСР

Био је то дан
када ништа нисам
могла да прочитам
као да је преко моје кнедле у грлу
неко други одувао
перце
што се било закачило
за ограду мириса
(мошус, ванила, јасмин)

MACAZ

ДБСР

Era o zi în care
n-am putut citi nimic
aveam gura închisă
era ca și cum
din nodul meu în gât
sufla altcineva
peste puful
prins pe gardul cu mirosuri
(mosc, vanilie, iasomie)

КРСТ

ДБСР

www.dbsr.ro

У сваком важном чвору
стоји крст
углављен у небо.
Никад у земљу.

CRUCEA

ДБСР

www.dbsr.ro

În orice nod esențial
e o cruce împănată
în cer.
Niciodată în pământ.

ОНА СТРАНА ЗЕМЉЕ

ДБСР

Линије руку
којима се трудиш да покријеш
знак толико су задебљане
да делују као ножем зацртане
сад хиљаду година
када сам знала да ћеш доћи
и да ћеш ми тражити да пресечем
лабаве скеле страхова
што цврче на нама
окренуте с оне стране земље
где се ионако
ништа не дешава.

PARTEA ACEEA DE PĂMÂNT

Liniile mâinilor
cu care te străduiești să acoperi
semnul sunt atât de îngroșate
încât par gravate cu cuțitul
acum o mie de ani
când știam c-ai să apari
și ai să-mi ceri să-ți retez
schelele șubrede ale spaimelor
ce sfârșie pe noi
întoarse
pe partea aceea de pământ
în care oricum nu se mai
întâmplă nimic.

ЖУТИ НАРЦИСИ

Не куца,
на небу више не куца
сунце.
Време пролази
као пас
и понекад заурла
на срамоту.
У даљини гори лампа.
у кућама трули месо.
Од свега смо одустали изгледа.
Жути су нарциси
процвали и
пуцају као кашикаре.

NARCISE GALBENE

Nu mai ticăie
pe cer nu mai ticăie
soarele.
Timpul trece
ca un câine
și uneori urlă
a rușine.
În depărtare arde o lampă.
În case putrezește carnea.
Am renunțat la tot. Așa se pare.
Narcise galbene
înfloresc și
explodează precum grenadele.

И ТО МЕ БЕСКРАЈНО НЕРВИРА

У мом огледалу живи стара жена
која прва запали светло у купатилу,
чак и када се мени пред огледало не стаје.
Сваког јутра још при првом погледу
прекоље ме у потезу за сваки случај
па тек онда крене да ме обавештава
колико су се милиметара спустили
подочњаци и колико је гушчија шапа
добила на ширини и простору
колико ми је једна усна тања од ове друге
и колико је длачица на десној обрви иступило
из реда.

Она ми никад ништа лепо није рекла,
ни разумела моје мале страхове
велике неразуми и огромне гестове тупог
непокора и бола.

Није знала колико сам у стању далеко од себе
да одем

и који део мене никада више неће да се врати.
Уместо дневне издржљивости на лице ми та
страна жена

наноси маглу која се савршено у мене упије
тако да пред огледалом делујем скоро људски.
И то ме бескрајно нервира.

ȘI ASTA MĂ ENERVEAZĂ LA CULME

În oglinda mea trăiește o bătrână
care aprinde prima lumina
chiar și atunci când eu n-am chef să mă afișez
la oglindă.
În fiecare dimineață de la prima mișcare
îmi ia gâtul pentru orice eventualitate
și abia apoi începe cu săcâitul despre câți
milimetri
s-au mai lăsat cearcănele de pe fața mea
și cât e de largă și de groasă laba gâștii
cu cât e buza de sus mai subțire decât buza de jos
și câte fire din sprânceana dreaptă au depășit rebele
linia de contur.
Ea nu mi-a adresat niciodată vreo vorbă bună
nu mi-a înțeles fricile
enorme neînțelegeri nici gesturile mari de durere
și nesupunere surdă.
N-a știut niciodată cât de departe știu eu să plec
din mine
și nici care e acea parte care nu se mai întoarce
niciodată.
În loc de rezistență cea de toate zilele străina
îmi pune pe față ceață care se îmbibă așa de bine
în mine încât par aproape umană.
Și asta mă enervează la culme.

МАЛА НОЋНА МУЗИКА

ДБСР

Заслужили смо
ову ноћну музику.
Хармонија је и
храна
за наша тела –
две вешалице
без ногу
које се сагињу
и падају.

EINE KLEINE NACHTMUSIK

Ni se cuvine
muzica asta din noapte.

E armonie,

și hrană

pentru corpurile noastre -

două agățători

fără picioare

care se apleacă

și cad.

www.dbsr.ro

КОРАЦИ КОЈЕ САМ СКОРО БИЛА ЗАБОРАВИЛА

Некад кад се сетим топлоте,
крупних шака које су грејале моје раме,
и лавину спуштале у непреглед,
оног ватромета са сеизмичким ризиком,
који је привлачио гомилу атома
у плешућим корацима по старом паркету,
као целелин обрнуто лансиран
клизим
према звонику срца
који се отвара
и удара ме
равно испод плексуса.

PAȘII DE CARE APROAPE AM UITAT

Uneori când îmi amintesc de căldură,
de palmele mari ce-mi încălzeau umerii,
și porneau avalanșa,
de artificiiile acelea cu risc seismic,
ce adunau o mulțime de atomi
în pașii de dans pe parchetul vechi
ca un dirijabil lansat invers
plonjez
spre clopotnița inimii
care se deschide
și mă lovește
ca un pumn în plex.

КИША

Лије
до глежњева
до подераних колена
преко свих застава
торњева и морских бова.

Лије сигурносни појас кише
Ваљда негде и јесам
док истресам рибе
и шкољке
и песак из рукава.
Светац један
преплашен својом сенком
свих нас
стоји скамењен
нагрижен светлошћу
под зеленом рђом.

PLOAIA

Toarnă
până la glezne
până la genunchii zdreliți
peste toate steagurile
turnurile
și geamandurile de mare

toarnă centura de siguranță a ploii
și-mi scutur peștii
și scoicile
și nisipul din mâneci.
Un sfânt
speriat de propria umbră
stă pietrificat
ros de lumină
ca de o rugină verde.

КУМОВА СЛАМА

Цвокоћем
на свим туђим језицима
које знам
и које једва натуцам
по жижак
по пламен
међ' звездама.

Ту негде
окаснала
кумова је била слама.

CALEA LACTEE

Tremur de frig
în toate limbile
pe care nu le știu
și din care silabisesc
câte o luminiță
câte o flacără
între stele.

Aici
întârziase cândva
și Calea Lactee.

www.dbsr.ro

НА ГРОБЉУ

ДБСР

Овај крој мермерне плоче
хучи морски дубоко
као крај
мада није,
јер ме и даље гледа и ћути
отац мој окамењени.

LA CIMITIR

ДБСР

Această croială a plăcii de marmură
sună ca o mare adâncă
ca un sfârșit,
deși nu există așa ceva
pentru că încă mă privește și tace
tatăl meu împietrit.

РАЗБОКОРЕНО

ДБСР

Не видим те.
И не морам.
Видим оно што додирујеш
разбокорено
у јарко црвеном
ишчитавању.

ÎNFLORIND

ДБСР

Nu te văd.
Nici nu e necesar.
Văd cum atingi
înflorind
o recitare
roșie
aprinsă.

ПРЕД ЛОНЦЕМ ЗА ЧОРБУ

Ево, још једна јабука је ту,
њоме да раздијеш
стаклено небо.

У толико отворених пролаза
промаја се лако окући
па се на месту где је било срце
гладне вене и аорте грче
довикуюћи:

Иситни већ једном
тај лук за чорбу
прикриј већ једном
те сузе.

ÎN FAȚA OALEI DE CIORBĂ

Iată, încă un măr
cu care poți sparge
cerul de sticlă.

În atâtea spații sparte
vântul îți face repede cuib
și în locul unde era inima
veneale flămânde și aortele se chircesc
și-și strigă:
Toacă odată și ceapa pentru ciorbă
acoperă-ți
lacrimile alea.

ЧИНИЈА

ДБСР

Чинија моје маме
из које смо сваке недеље
јели супу
сад је у мојој кући претворена у вазу за цвеће.
У њој стоје пламене руже,
као шибице које се запале
кад се дотакну.

CASTRONUL

ДБСР

Castronul mamei mele
Din care mâncam supa
în fiecare duminică
e acum în casa mea
transformat într-o vază de flori.
Trandafirii de culoarea flăcărilor
stau așezați în castron,
Asemeni chibritelor care se aprind
Când se ating.

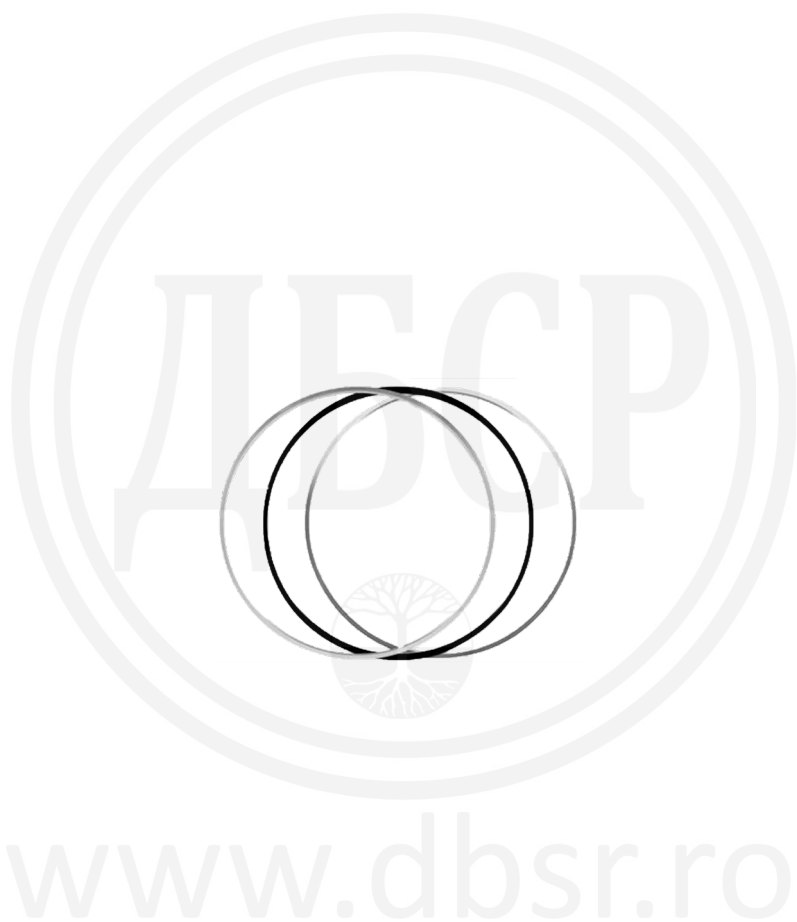
МУВА У СЛУЖБИ НАРОДА

Мува је корисна животиња,
Буба нека, инсект шта ли,
која једе смрдљиву гомилицу
у служби народа.
Она после седа са нама за сто,
дели са нама главе шећера
(које одавно нису главе, него коцке),
пушта наше корење
у наше парче земље,
улази у наше млеко,
и пада у пепељару,
да догори на опушку цигарете
овлажене туђим устима.

MUSCA ÎN SLUJBA POPORULUI

Musca e un animal folositor,
sau o goangă,
mă rog, care mănâncă din grămăjoara
împuțită
în slujba poporului.

Ea se așează apoi cu noi la masă,
împarte cu noi capete de zahăr,
(astea de mult nu mai sunt capete,
sunt cuburi),
își lasă rădăcinile
în partea noastră de pământ,
se bagă în lapte,
apoi pică în scrumieră,
și-și arde aripile pe un chiștoc de țigară
umezit de o gură străină.

БЕЛЕШКА О АУТОРУ:

Љубинка Перицац Станков је главни уредник часописа „Књижевни живот”.

Рођена је 2. априла 1969. године у Темишвару. Дипломирала је на Филолошком факултету при Западном универзитету у Темишвару, на одсеку за румунски и руски језик и књижевност (1989-1994).

Радила је и као уредник телевизије „ТВТ`89“, а дуго низ година била је главни уредник недељника Савеза Срба у Румунији „Наша реч”.

Поезију и књижевне приказе објављује у часописима у Србији и Румунији: *Летњојис Мајице српске*, *Савременик*, *Слово*, *Свеске*, *Улазница*, *Браничево*, *Борба*, *Ateneu*, *Poesis International*, итд.

Заступљена је у српским и румунским антологијама, зборницима и изборима: *Из књижевности Срба у Румунији*, *У њавом крују звезда*, *Из српске њорайне књижевности у Румунији*, *Наша њоезија у дијаспори*, *Бицикл Милоша Црњанској*, *Песме са ѡранице*, *Словар о одиелнику*, *Porumbelul de argilă*, *Orfeu îndrăgostit*, и *Писци са ѡранице*.

Укључена је у речник *Scriitori și lingviști timișoreni* и *Лексикон ѡорайних Срба ѡсленика ѡисане речи у Румунији*.

Објавила је књиге поезије:

- *Ниїдина*, Панчево, Заједница књижевника Панчева, 1992.
- *Закарїайско умиљеније*, Београд, Апостроф/Баг-дала, Крушевац, 1994.
- *Пиїоми звук*, Београд, Елит, 1999.
- *Шайаї іонеїања*, Темишвар, ССР, 2003.
- *Вежде за йосмрїно сунце*, Темишвар, ССР, 2010.
- *У једном даху/ Dintr-o răsuflare*, Темишвар, ССР, 2013.

Као и књиге колумни и књижевних хроника:

- *Закони илузије*, Темишвар, ССР, 2006.
- *Пуно вршно*, Темишвар, ССР, 2014.
- *Женска линија*, Темишвар, 2016.
- *Лимене йїице на навијање*, Темишвар, 2019.
- *Ма, није йїо нишїа*, Српски национални савјет Црне Горе, 2021.

Превела са румунског на српски, заједно са Славомиром Гвозденовићем, књигу Јона Скоро-бетеа *Геометрија снеїа / Geometria zăpezii*, Бања Лука, Књижевна заједница „Васо Пелагић“, 1998.

Са српског на румунски превела *Умируће воде (Are murinde)*, Драгољуба Фируловића, Râmnicu Sărat, 1999, као и *Људи у обрїним враїима (Oameni în uși rotative)*, Новице Тадића, Casa Editură Max Blecher, Букурешт, 2014.

Са румунског на српски превела књиге прозе

Бате Марјанова: *Пласћични ловори*, ССР, Темиш-вар, 2009, *И њси оглазе у изјнансјво*, 2010, књигу поезије Александра Стојковића „*александар сјава*” као и књигу поезије Клаудија Комартина: *Врјце њошаман за балу мяса* (2015) и роман Радуа Павела Геа *Диско Тишаник* (2022).

Заједно са Александром Стојковићем и Славомиром Гвозденовићем приредила Антологију српске поезије XX-XXI век на румунском: „*Malul celălalt*”

Члан је Савеза писаца Румуније, Удружења књижевника Србије, Друштва књижевника Војводине.

Члан је Одбора за Међународну сарадњу са Румунијом, УКС.

Награде:

Српска књижевна награда за 2003. и 2006. годину; Награда за књижевност на језицима мањина Савеза писаца Румуније за 2003. годину; Златна значка Културно–просветне заједнице Србије за несебичан, предан и дуготрајан рад и стваралачки допринос у ширењу културе, 2006; Завештање Милениних извора, 2010, Крагујевац, Награда за књижевност на језицима мањина Савеза писаца Румуније за 2011. годину. Награда Задужбине Мирчета Стојић, Темишвар, 2012, Благодарје, Удружења књижевника Србије 2020.

DESPRE AUTOR:

Liubinka Perinaț Stancov s-a născut la 2 aprilie 1969 la Timișoara. A absolvit Facultatea de Filologie a Universității de Vest din Timișoara, Secția Română-Rusă.

A lucrat ca redactor TV și jurnalist în presa scrisă (din 1990 până astăzi). A fost redactor șef al săptămânalului „Naša reč”. Actualmente este redactor șef al revistei literare „Književni život”.

A publicat poezie, proză și cronică literară în reviste din Serbia și România: „Letopis Matice srpske”, „Savremenik”, „Slovo”, „Sveske”, „Ulaznica”, „Braničevo”, „Borba”, „Athenaeum”, „Poesis”, „Poesis Internațional” etc.

Este prezentă în antologii și selecții de literatură sârbă și română.

Este inclusă în Dicționarul scriitorilor și lingviștilor din Timișoara.

Este membru al Uniunii Scriitorilor din Serbia; membru în Consiliul pentru colaborare internațională și președintele Comisiei de colaborare cu România al USS.

Este membru al Uniunii Scriitorilor din România și al Uniunii Scriitorilor din Voivodina.

A publicat cărți de poezie, proză, cronică literară și editoriale în limba sârbă.

- *Nigdina*, Pančevo, Societatea scriitorilor din Pancevo, 1991.
- *Transcarpatică*, Belgrad, Apostrof / Bagdala, Kruševac, 1994.
- *Sunet domesticit*, Belgrad, Elite, 1999.
- *Cifraj în șoaptă*, Timișoara, USR, 2003.
- *Legile iluziei*, Timișoara, USR, 2006.
- *Exerciții pentru un soarele postum*, Timișoara, USR, 2010.
- *Dintr o rasuflare*, Timișoara, USR, 2013. (singurul volum bilingv)
- *Plin cu vârf*, Timișoara, USR, 2014.
- *Linia feminină*, Timișoara USR 2016
- *Păsări mecanice*, Timișoara USR 2019.
- *Las', că nu-i nimic*, SNS Podgorica Montenegro, 2021.

Traduceri:

Din română în sârbă: Ion Scorobete *Geometria zăpezii*, Banja Luka, Societatea literară "Vaso Pelagić" 1998 (împreună cu Slavomir Gvozdenović); Bata Marianov: *Lauri din plastic*, SSR, Timișoara, 2009; Bata Marianov *Și câinii pleacă în exil*, 2010; Aleksandar Stojković „alexandru doarme”; Claudiu Comartin, *Sfori numai bune pentru un balot de carne* Treći Trg, Belgrad 2015; Radu Pavel Gheo,

Disco Titanic, Partizanska knjiga, Kikinda, 2022.

Traducere din sârbă în română: *Ape murinde* de Dragoljub Firulović, Râmnicu Sărat, 1999; Novica Tadić *Oameni în uși rotative*, Casa Editura Max Blecher, București 2015.

Premii:

Premiul literar sârb în 2003 și 2006; Premiul pentru literatura în limbile minorităților al Uniunii Scriitorilor din România, 2003; Insigna de aur a Comunității culturale și educaționale din Serbia (Srpska kulturna zajednica, Beograd) pentru educarea publicului și aportul adus pentru păstrarea identității culturale. Premiul Uniunii Scriitorilor din România pentru literatura în limbile minorităților, 2011, Premiul Uniunii Scriitorilor din Serbia „Blagodarje”, 2019.

www.dbsr.ro

САДРЖАЈ | CUPRINS

6	Да загипсаш окрњене делове сунца
7	Să tencuiești părțile crăpate ale soarelui
8	Мајка која воли само једно своје дете
9	Mama care-și iubește un singur copil
10	Реч
11	Cuvântul
12	Плакат
13	Afișul
14	Секунда
15	O secundă
16	Ергела липицанера
17	Herghelia de lipițani
18	Пут Халејеве комете
19	Drumul Cometei Halley
20	Прича
21	Poveste
22	О кавезу ништа ново
23	Nimic nou despre cușcă
24	Голубије паперје
25	Puful de porumbel
26	Кукутин хлеб
27	Pâinea de cuscută
28	Дрво
29	Soracul
30	Опруге
31	Arcuri
32	Певали су неки људи
33	Unii cântau

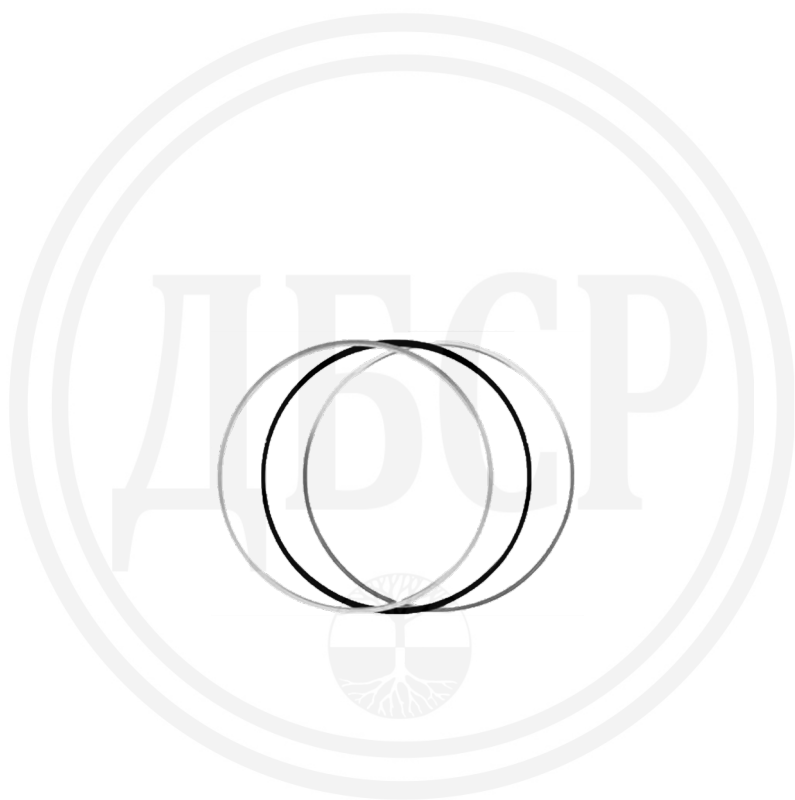
- 34 Бљесак
35 Străfulgerare
36 Још ме бог заборавио није
37 Dumnezeu nu m-a uitat încă
38 Стара таписерија
39 Tapiserie veche
40 У казану за старински сапун
41 Cazanul pentru săpun de casă
42 Живот трепери у будућности
43 Viața freamătă în viitor
44 Рачунаљка
45 Abacul
46 Изнутра сурвани сат
48 Ora prăbușită pe dinăuntru
50 Зверчица
51 Fiara mică
52 Хоризонт – репетиран као пиштољ
53 Orizontul - un pistol armat
54 Смак света
55 Apocalipsa
56 Спасење
57 Mântuirea
58 На измаку лета
59 Sfârșit de vară
60 Дуња под сунцем
61 Gutuie sub soare
62 Мала сенка
63 Umbra mică
64 Очева рука
65 Mâna tatălui
66 Иза зида

- 67 În spatele zidului
68 Ружа месождерка
69 Trandafirul carnivor
70 Ледаре
71 Ghețării
72 Зрно соли
73 Un gram de sare
74 Запаљени кровови града
75 Асореишurile oraşului în flăcări
76 Као у глупом сну
77 Са într-un vis prost
78 Кардиограма
79 Cardiograma
80 Оквир
81 Chenar
82 Маказе
83 Macaz
84 Крст
85 Crucea
86 Она страна земље
87 Partea aceea de pământ
88 Жути нарциси
89 Narcise galbene
90 И то ме бескрајно нервира
91 Și asta mă enervează la culme
92 Мала ноћна музика
93 Eine kleine nachtmusik
94 Кораџи које сам скоро била заборавила
95 Рађи de care aproape am uitat
96 Киша
97 Ploaia

98	Кумова слама
99	Calea Lactee
100	На гробљу
101	La cimitir
102	Разбокорено
103	Înflorind
104	Пред лонцем за чорбу
105	În fața oalei de ciorbă
106	Чинија
107	Castronul
108	Мува у служби народа
109	Musca în slujba poporului
111	Белешка о аутору
114	Despre autor

www.dbsr.ro

www.dbsr.ro